

Arrest

nr. 329 357 van 7 juli 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DETHIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pashtounse origine te zijn. U woonde in Samankhil dorp, Sherzad district in de provincie Nangarhar.

Uw huis was gelegen tegenover het districtshuis van Sherzad. De taliban kwamen uit de richting van Tutu en schoten regelmatig van naast uw huis op het districtshuis. Op een dag ging u samen met uw vader naar de taliban en vroeg hen om niet van naast uw huis te schieten. De kinderen in uw familie waren namelijk bang als er gevechten waren naast het huis. De taliban ging hier niet mee akkoord. De week erop was er een gevecht waarbij een mortier insloeg op uw huis. Bij de inslag was er veel materiële schade maar waren er geen levens verloren. Toen de taliban zich op een dag weer kwamen opstellen om het districtshuis aan te vallen ging u samen met uw vader naar hen om te vragen om niet van die locatie te schieten omdat er vorige keer een mortier was ingeslagen op jullie huis en daarbij een kamer was ingestort en er veel financiële schade was. Daarop werd de taliban kwaad op uw vader en werd hij verweten dat zijn broer (uw paternale oom) in het leger diende en de bodyguard was van de provinciegouverneur van Khost en dat uw familie spionnen waren. De taliban schoot op uw vader en u rende naar huis. Toen u thuis kwam werd uw vader

neergeschoten door de taliban en lichtte u uw grootvader in. Hij ging verhaal halen en werd ook neergeschoten door de taliban. Daarop vluchtte uw moeder samen met u en uw broers en zussen naar Gharay. Jullie verbleven één nacht bij uw maternale tante en gingen de volgende dag naar uw maternale oom in Jalalabad. Eens uw maternale oom was ingelicht over de situatie contacteerde hij uw paternale oom die voor de provinciegouverneur van Khost werkte. Uw moeder besliste daarop dat u samen met uw paternale oom moest vertrekken vanuit Jalalabad naar Kabul, en u reisde via Nimroz het land uit.

U verliet Afghanistan rond 18 oktober 2018 en reisde samen met uw paternale oom via Iran en Turkije naar Griekenland. Daar werd uw paternale oom opgepakt en teruggestuurd naar Turkije en werd u opgesloten in een gesloten centrum. Ongeveer een jaar na uw aankomst in Griekenland brak de coronaperiode uit waardoor u in totaal zo'n tweetal jaar in Griekenland hebt verbleven. Uiteindelijk reisde u eind 2021 door via Macedonië en Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk naar België, alwaar u aankwam op 22 mei 2022 en op 23 mei 2022 een aanvraag voor internationale bescherming indiende bij de bevoegde asielinstanties.

U legde volgende documenten neer ter staving van uw asielrelaas: kopieën van de taskara's van uzelf, uw vader en uw grootvader, foto's van voor uw huis met zicht op het districtshuis in Sherzad, kopieën van de werkdocumenten van uw paternale oom inclusief zijn ANA badge, een trainingscertificaat, zijn bankkaart, en certificaten van zijn werk, alsook foto's van uw paternale oom tijdens zijn legerdienst, twee foto's van u samen met uw oom in Turkije en een screenshot van u tijdens de begrafenis van uw moeder.

Op 27 december 2023 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde problemen met de taliban. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingen Betwistingen (RvV). U volharde in uw verklaringen over uw vluchtrelaas en riep bijkomend een vrees omwille van verwestering in. De RvV nam op 2 september 2024 een beslissing tot vernietiging wegens onvoldoende zicht op uw herkomst, levensloop, familiale netwerk, profiel, achtergrond, situatie en problemen en zond uw dossier terug naar het CGVS voor verder onderzoek. De RvV oordeelde in navolging van het CGVS dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw problemen in Afghanistan en dat deze beoordeling op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd werd.

Op 21 oktober 2024 werd u opnieuw gehoord door het CGVS. U voegde geen nieuwe elementen toe aan uw relaas. U legde tijdens het onderhoud de originele taskara's van uzelf, uw vader en uw grootvader en de originele werkdocumenten van uw paternale oom neer. Daarnaast legde u een aantal nieuwe documenten neer, namelijk originele afschriften en "cash debit vouchers" van de bankrekening van uw paternale oom, een kopie van de taskara van uw paternale oom, een kopie van de Kabulbank badge van de man van uw tante, vijf steunbrieven geschreven door medewerkers van uw opvangcentrum en een collega, en de originele envelop waarin de documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat zij uw vader en grootvader doodden na beschuldigingen van spionage, en omwille van het werk van uw paternale oom voor de voormalige overheid (Notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 08/08/2023, hierna CGVS, p.9-10). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas omdat de verklaringen die u aflegde omtrent uw problemen in Afghanistan niet kunnen overtuigen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u bij de Belgische asieldiensten geen correct beeld ophangt van uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 23/05/2022 16 jaar oud, met geboortedatum (...)2005. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelde dat u op 31/05/2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2022/(...), d.d. 07/06/2022). Uw geboortedatum werd bijgevolg van (...)2005 bijgesteld naar (...)2003. Bovendien wordt uw leeftijd gestaafd door uw taskara, waaruit blijkt dat u vijf jaar was op datum van afgifte (...)09.1388 (=xx.12.2009). Geconfronteerd met de correctie van uw geboortedatum tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u niet akkoord gaat met de uitslag van het leeftijdsonderzoek omdat het is niet uw echte leeftijd is (CGVS, p.4). Het feit dat u zich onterecht als minderjarige voordeed en nu nog steeds vasthoudt aan die (incorrecte) leeftijd, terwijl u werkelijk minstens twee jaar ouder bent dan u beweert, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in niet geringe mate.

Verder gaf u in maar liefst drie Europese lidstaten een andere identiteit en leeftijd op dan aan de Belgische asielinstanties. Zo verklaarde u in Griekenland S.U. (...) te heten. In Slovenië zei u S.S. (...) te heten geboren

op (...) /03/2006 te Nangarhar, en in Zwitserland gaf u zich dan weer uit voor S.S. (...), geboren op (...) /01/2004 (Administratief dossier, brieven Dublin Units). Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u dat u ginds foutieve informatie opgaf omdat u niet in die landen wilde blijven en uw bestemming België was (CGVS, p.4). Van iemand die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zich omwille hiervan beroept op internationale bescherming, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij ten aanzien van alle autoriteiten waarbij hij een verzoek om internationale bescherming indient dezelfde verklaringen aflegt aangaande de kernelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit. Dat u dit naliët, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid en bevestigt de vaststelling dat u er niet om verlegen zit om onechte verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit uw handelswijze dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.

Voorts dient te worden opgemerkt dat, ondanks bovenstaande bedenkingen wat betreft uw weergave van uw identiteit, er vooralsnog niet getwijfeld wordt aan uw herkomst uit het dorp Samankhil in het district Sherzad, van de provincie Nangarhar. U legde hieromtrent duidelijke en doorleefde verklaringen af en kon voldoende gedetailleerd ingaan op vragen rond bijvoorbeeld de geografie van uw regio, de inwoners van uw dorp, bezienswaardigheden en voorzieningen in uw regio (Notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 21/10/2024, hierna CGVS II, p. 8-11, 15, 16), de aanwezigheid van de overheid en de taliban in uw regio (CGVS II, p. 19-21) en de dagdagelijkse bezigheden van u en uw familie (CGVS II, p. 11, 17). Het CGVS acht uw herkomst dan ook voldoende aangetoond.

Ten aanzien van uw verklaringen omtrent uw problemen in Afghanistan, dient te worden opgemerkt dat deze niet kunnen overtuigen.

Wat betreft uw vrees voor vervolging omdat de taliban uw vader en grootvader hebben gedood na beschuldigingen van spionage, dient opgemerkt te worden dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Vooreerst legde u volatiële verklaringen af over de tussenkomst van de taliban waarna uw vader en grootvader werden vermoord. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de taliban uw vader en grootvader hadden omgebracht één dag na de initiële discussie tussen uw vader en taliban (Vragenlijst CGVS, nr.5). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat de taliban uw vader een week na de initiële discussie om het leven brachten (CGVS, p.9-10). Verder beweerde u bij de DVZ ook dat het gevecht tussen de taliban en de overheid reeds bezig was op het moment van de discussie tussen uw vader en de taliban (Vragenlijst CGVS, nr.5). Maar op het CGVS verklaarde u dat het gevecht nog niet begonnen was en dat de taliban zich kwamen installeren voor het gevecht wanneer uw vader met hen in discussie ging (CGVS, p.17). Tenslotte was u ook volatiel over het moment waarop de taliban tegen uw vader zei dat hij een spion zou zijn omdat zijn broer in het leger zit. Bij de DVZ verklaarde u dat de taliban dit tegen uw vader zeiden tijdens de eerste discussie (Vragenlijst CGVS, nr.5), maar op het CGVS beweerde u dat ze dit zeiden tijdens de tweede discussie (CGVS, p.15). Het feit dat u er niet in slaagde om een consistente verklaring af te leggen bij de DVZ en het CGVS over de tussenkomst van de taliban waarna uw vader en grootvader werden vermoord, doet een eerste maal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast was u ook erg volatiel in uw verklaringen over het moment dat u te weten kwam dat uw vader en grootvader overleden waren. Zo zei u aanvankelijk dat u bij uw tante was toen u van uw maternale oom vernam dat ze dood waren en de dorpsouderen hen begraven hadden (CGVS, p.16). Wanneer u gevraagd werd om meer te vertellen over het moment dat u dit nieuws vernam, beweerde u plots dat de dorpsouderen uw paternale oom hadden gebeld om hem in te lichten over wat er zich had afgespeeld. Geconfronteerd met de volatilititeit van uw verklaringen trachtte u dit te verschonen door te stellen dat uw maternale en paternale ooms samen waren toen uw maternale oom gebeld werd (CGVS, p.16). Uiteindelijk valt er kop noch staart te krijgen aan uw verklaringen. Dergelijke volatiële verklaringen over het ontdekken van de dood van uw vader en grootvader, werpen verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw relaas. Tenslotte is het ook opmerkelijk dat de door u aangehaalde gebeurtenissen niet overeenkomen met de beschikbare COI (ACLED Incidentenlijst). Zo zijn de aanhoudende gevechten tussen de taliban en de voormalige overheid in het districtshuis van Sherzad niet terug te vinden in het incidentenrapport van ACLED. U verklaarde dat de taliban elke vrijdagavond het districtshuis aanvielen van naast uw huis, en dat ze naast één luide installatie ook machinegeweren gebruikten (CGSV, p.15). Verder beweerde u ook dat u Afghanistan heeft verlaten in oktober 2018 (CGVS, p.9) en dat deze grote aanval gebeurde vijf dagen voor uw vertrek (CGVS, p.16). Echter, in het incidentenrapport wordt er noch tijdens die periode, noch in de maanden vooraf en nadien melding gemaakt van dergelijke continue aanvallen. Er wordt wel melding gemaakt van één specifieke aanval met een mortier op het districtshuis in Sherzad, op 24 juni 2018 (zie landeninfo: ACLED Incidentenlijst 01.01.2018 – 31.12.2018). Deze bevindingen roepen dan ook verdere vragen op bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voor zover u aanhaalt dat u een vrees voor vervolging dient te koesteren bij terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van uw paternale oom voor het Afghaanse leger en als bodyguard van de provinciegouverneur van Khost dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent evenmin overtuigen.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van het profiel van uw paternale oom een eerste maal ernstig onderuit gehaald door de vaststelling dat u frauduleuze stavingstukken voorlegt én ook ongeloofwaardige verklaringen aflegt over hoe u deze stukken ontvangen heeft. De bankkaart vertoont duidelijke verschillen in lettertype en bevat spelfouten zoals "ministry of deffince" in plaats van "Ministry of Defence". Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u de originele documenten wilde voorleggen maar dit niet kon. U hield vervolgens vol dat de documenten toebehoorden aan het werk van uw oom (CGVS, p.14). Echter, het feit dat u documenten neerlegt waarvan sterk vermoed wordt dat ze getrukeerd zijn, doet een eerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van het profiel van uw oom. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u wel een erg bizarre uitleg gaf wanneer u gevraagd werd hoe u deze stavingstukken ontvangen had. U had ze van uw maternale oom ontvangen via WhatsApp op 27/07/2023. Gevraagd om dit berichten te tonen in uw GSM, liet u vervolgens drie verwijderde berichten zien van die dag. Uw maternale oom zou deze namelijk verwijderd hebben omwille van hun problemen in Afghanistan (CGVS, p.11, 15). De bestandsnaam van de fotoprints is echter IMG-20230805-WA0052.jpg, wat impliceert dat u deze stukken op 05/08/2023 op uw GSM ontvangen heeft. Hiermee geconfronteerd beweerde u dat u de stukken op die dag naar de tolk in uw opvangcentrum stuurde om het voor u te printen. Echter, klopt deze uitleg niet met de bestandsnaam van uw stukken. Het vermoeden dat u niet eerlijk bent over hoe u uw stavingstukken heeft ontvangen doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het profiel van uw paternale oom -quod non- dan nog toont u geenszins aan dat u omwille van dit profiel een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren bij terugkeer naar Afghanistan. Zo blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidanceafghanistan-january-2023>) dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw paternale oom gezocht werd door de taliban omwille van zijn werkactiviteiten bij de het Afghaanse leger en als bodyguard voor de provinciegouverneur van Khost. U zou samen met uw oom het land hebben verlaten, maar jullie zouden elkaar zijn kwijt geraakt onderweg. Echter roepen uw verklaringen over de huidige situatie van uw paternale oom vragen op, meer bepaald het opvallend gebrek aan moeite dat u heeft gedaan om jullie contact te herstellen. Het is dan ook eerder merkwaardig dat u eerst samen met uw paternale oom Afghanistan verliet maar sinds jullie gescheiden raakte in Griekenland jullie geen contact meer hebben gehad (CGVS, p.6). Er kan toch verwacht worden dat u of uw familie in contact bleven met uw oom, of toch minstens zouden geprobeerd hebben om weer met hem in contact te komen. U beweerde echter dat u dit nog niet geprobeerd heeft omdat u geen manier heeft om hem te vinden. U wierp ook op dat u het nu heel druk heeft en u vooral bezorgd bent over uw familie in Afghanistan waardoor u niet bezig bent met uw paternale oom (CGVS, p.17). De vaststelling dat u geen duidelijke pogingen heeft ondernomen om het contact met hem te herstellen roept dan ook verdere vragen op bij uw asielrelaas en wekt sterk het vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op de huidige verblijfplaats van uw paternale oom. U legde in dit verband twee foto's neer van u samen met uw paternale oom in Turkije (CGVS, p.11). Echter dateren deze foto's reeds van enkele jaren geleden waardoor u niet aantoont dat deze man zich actueel nog in Turkije of Europa zou bevinden. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige verblijfplaats van uw oom toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Tenslotte, wat betreft uw eigen vrees voor vervolging overtuigen uw verklaringen evenmin. Uw dorp werd geregeerd door de taliban en in het dorp was iedereen op de hoogte van het werk van uw oom, maar u verklaarde dat u zelf nooit eerder problemen had met de taliban omwille van zijn werkzaamheden (CGVS p.8, 14). U verwees in dit verband naar de gebeurtenissen met uw vader en grootvader waardoor de taliban u nu ook zouden viseren. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de gebeurtenissen met uw vader en grootvader, waardoor er geen duidelijke aanleiding zou zijn waarom de taliban u plots wel zouden viseren omwille van het werk van uw oom. Deze bevindingen doen dan ook verder afbreuk aan de door u geschetste persoonlijke vrees voor vervolging door de taliban en de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de overige documenten die u hebt voorgelegd in het kader van uw procedure en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: de kopie van uw taskara en die van uw vader en grootvader vormt een begin van bewijs van uw nationaliteit, dewelke niet ter discussie staat. De screenshot van u en uw overleden moeder wordt niet betwist. De foto's genomen vanuit

uw huis met zicht op het districtshuis in Sherzad kunnen niet worden geverifieerd en vormen daarenboven geen enkel bewijs dat uw huis op deze locatie gelegen was. Wat betreft de werkdocumenten van uw paternale oom inclusief zijn werkbadge, trainingscertificaat, werkcertificaten, bankafschriften en foto's tijdens zijn legerdienst, dient te worden opgemerkt dat deze documenten en foto's lijken overeen te komen met de man met wie u op de foto staat in Turkije en waarvan u beweerde dat hij uw oom is. Echter bewijzen deze documenten en foto's uw familieband met deze man niet. Bovendien bestaat er een vermoeden dat bepaalde documenten frauduleuze elementen bevatten zoals eerder werd besproken, waardoor het CGVS vermoedt dat het om frauduleuze documenten gaat. Het CGVS wijst dan ook op de objectieve landeninformatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) waaruit blijkt dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in uw land van herkomst, waardoor de bewijswaarde van deze stukken sterk gerelativeerd dient te worden. Hoe dan ook kunnen aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Dat u originele versies van de werkdocumenten van uw oom meebracht naar uw tweede persoonlijk onderhoud wijzigt niets aan deze beoordeling. De bovenstaande objectieve informatie wijst immers uit dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten verkregen kunnen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bovendien is een loutere familieband met iemand die in het leger werkzaam was zoals al gesteld onvoldoende om een nood aan bescherming aan te tonen. Zelfs als er wel bewijswaarde aan de originele werkdocumenten van uw paternale oom zou worden toegekend, quod non, zouden deze dus niet vermogen om de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De kopie van de Kabulbank badge van de man van uw tante dient volgens uw verklaringen enkel om aan te tonen hoe u aan de aanvullende documenten over de bankrekening van uw paternale kwam, wat op zich niets wijzigt aan het reeds uiteengezette gebrek aan geloofwaardigheid van uw relaas (CGVS II, p. 3). De steunbrieven van medewerkers van uw opvangcentrum en een collega getuigen enkel van respectvol gedrag in België en zeggen niets over uw vermeende problemen bij terugkeer.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLEDE registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden

(-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsvername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsvername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het

Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm)

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Aangaande uw, ten aanzien van de RvV ingeroepen, vrees als verwesterd beschouwd te worden bij terugkeer naar Afghanistan moet het volgende worden opgemerkt. Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten.

Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het

openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde dagelijks zorgde voor het vee van uw familie, dagelijks speelde met de kinderen van jullie buuren, eens per week met uw vader naar de bazaar ging om boodschappen te doen, en regelmatig op bezoek ging bij uw ooms en tantes in andere dorpen (CGVS II, p. 18). Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit het district Sherzad in de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen. U verklaarde dat de overheid in uw district enkel aanwezig waren in het districtscentrum. Alle dorpen waren volgens u onder controle van de taliban en in uw dorp waren alle mensen bij de taliban (CGVS, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom

kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee jaar en vijf maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer. U verklaarde dat uw broers en zussen bij uw maternale oom in Farmi Hada, Jalalabad wonen (CGVS II, p. 19). U belt een keer per week met uw oudste zus en maternale oom. Daarnaast heeft u ook nog een groot aantal paternale en maternale ooms en tantes die nog altijd in uw regio van herkomst wonen, met wie u regelmatig in contact stond toen u nog in Afghanistan woonde (CGVS II, p. 18-19). U kunt zich desgevallend bij hen informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

U haalt aan dat u in België voltijds werkt bij een bedrijf dat autoruiten maakt (CGVS II, 5-6). Toen u net in België was, volgde u twee maanden lang een cursus Nederlands in uw opvangcentrum. U schreef zich in voor een verdere cursus Nederlands maar kreeg nog geen antwoord van de school (CGVS II, p. 5). Verder gaat u naar de sportschool en spendeert u tijd met vrienden. U haalde geen andere bezigheden aan (CGVS II, 6). Bovenstaande integratieinspanningen beperken zich heden tot hetgeen redelijkerwijze kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft. Er kunnen hieruit op zich dan ook geen persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen worden afgeleid waardoor u ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden beschouwd. Bovendien heeft u, naast de twee Afghaanse collega's met wie u samenwoont, volgens uw eigen verklaringen weinig contact met andere mensen in België (CGVS II, p. 7). U verklaarde ook Belgische vrienden te hebben uit het opvangcentrum (CGVS II, p. 6). Het blijkt echter te gaan om medewerkers van uw opvangcentrum, met wie u enkel contact heeft als u op bezoek gaat naar het centrum (CGVS II, p. 7). Ook met uw collega's heeft u enkel contact op uw werk. U legde een vijftal steunbrieven voor om uw activiteiten in België te staven (CGVS II, p. 24). In de brieven staat enkel dat u zich respectvol heeft gedragen in uw opvangcentrum en op uw werk. Bijgevolg kunnen de brieven niet aantonen dat uw activiteiten of verblijf in België u problemen zou opleveren bij terugkeer. Gevraagd of de brieven op enige manier verband houden met eventuele problemen bij terugkeer naar Afghanistan, zei u zelf eveneens dat dit niet het geval was (CGVS II, p. 24). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u, mede door het feit dat u naar eigen zeggen zo goed als alleen maar contact heeft met uw Afghaanse huisgenoten, nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en tevens enig middel "op de kennelijke beoordelingsfout en de schending van :

- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;

- Artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- De motiveringsplicht die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht, het "algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van zorgplicht".

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de inhoud van een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen (verzoekschrift, p.4-6).

Vervolgens gaat verzoeker in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Hij geeft aan vervolging te vrezen omwille van persoonlijke problemen met de taliban. Daarnaast geeft hij aan vervolging te vrezen omwille van zijn behoren tot de sociale groep van de verwesterde Afghanen en de daardoor aan hem toegeschreven politieke en religieuze overtuiging.

Verzoeker herhaalt voorts zijn verklaringen over zijn leeftijd en betoogt:

"Er is weliswaar een leeftijdtest verricht, die de beweringen van verzoeker tegensprekt, maar verzoeker betwist de resultaten van deze test."

Vervolgens uit verzoeker in dit kader kritiek op de methode van leeftijdsbepaling (verzoekschrift, p.6-7).

Verder stelt verzoeker:

"Het CGVS beschouwt ten onrechte dat familieleden van voormalige regeringsleden momenteel geen enkel risico lopen."

Vervolgens wijst verzoeker op en citeert hij uit informatie uit 2012 omtrent gedwongen rekrutering door de taliban (verzoekschrift, p.7-8).

Over de fout op de creditcard, doet verzoeker gelden:

"De verzoeker benadrukt een belangrijk punt door te wijzen op het feit dat veel mensen in Afghanistan analfabeet zijn, wat fouten kan veroorzaken bij het kopiëren van documenten. Deze sociaaleconomische realiteit moet in overweging worden genomen bij de beoordeling van de geldigheid van het document. De aanwezigheid van een fout mag het document niet automatisch in diskrediet brengen. Het is cruciaal om andere bewijsstukken en contextuele factoren te overwegen om de authenticiteit van het document vast te stellen. Daarom is het noodzakelijk om alle aspecten van de situatie zorgvuldig te onderzoeken alvorens definitieve conclusies te trekken over de legitimiteit van het betreffende document. Bovendien is de verzoeker bereid om aanvullende documenten te verstrekken om aan te tonen dat dit document niet vals is."

Aangaande de datum op de WhatsApp-foto, geeft verzoeker aan:

"Het lijkt erop dat er een misverstand is over de datum van 5 augustus 2023. In werkelijkheid komt deze datum overeen met de dag waarop de verzoekende partij aan een collega vroeg om het document opnieuw te downloaden, zodat die persoon het kon afdrukken voor zijn afspraak met het CGRA. Deze uitleg verheldert de context van de genoemde datum en laat zien dat er geen echte chronologische problemen zijn. Daarom zou dit bezwaar moeten worden verworpen, omdat het gebaseerd is op een onjuiste interpretatie van de situatie."

Met betrekking tot de datum van het overlijden van zijn vader, voert verzoeker aan:

"De emotionele impact van het overlijden van de vader van de verzoeker heeft ongetwijfeld zijn tijdsperceptie verstoord. Het verlies van een dierbare is een buitengewoon moeilijke ervaring die diep ingrijpt in ons vermogen om de chronologische gang van zaken te volgen. Het is gebruikelijk dat in dergelijke rouwsituaties tijdsreferenties vaag worden en herinneringen vervagen."

Bovendien kan de stress die gepaard gaat met het asielproces, de vele gesprekken en de druk om documenten te verstrekken ook bijdragen aan deze temporale verwarring. De verzoeker kan moeite hebben om zich precies de data en gebeurtenissen te herinneren, als gevolg van deze stress- en verdrietfactoren."

Desondanks is het belangrijk om te benadrukken dat de verzoeker ondanks deze moeilijkheden consistent blijft in zijn verklaringen. Hij geeft een tijdsbestek aan van één dag tot één week voor bepaalde gebeurtenissen, wat suggereert dat hij een algemeen begrip heeft van de gebeurtenisvolgorde, zelfs als hij geen precieze details kan geven over elke datum. Deze consistentie in de verklaringen ondersteunt de geloofwaardigheid van zijn getuigenissen ondanks de uitdagingen waarmee hij wordt geconfronteerd als gevolg van zijn rouw en de stressvolle context van zijn asielaanvraag."

Verzoeker wijst in dit kader op het gegeven dat de kennis van exacte kalenderdata in onze regio heel gewoon is maar geen cultureel concept is dat voor de hele wereld geldt.

"Bovendien, zoals eerder vermeld, moet verwerende partij de kans geven aan verzoekster om zich uitdrukken over een tijdtegenstrijdigheid. Dis is des ter mee het val als, zoals het hier, het over een tijdelijke vraag die ook beperkt is door menselijk geheugen."

Verzoeker vervolgt:

“Wat de verklaringen van verzoekster betreft, is het CGVS van oordeel dat er sprake is van inconsistenties in de “timing”. Naast de bovenstaande opmerkingen merken wij op dat de enige inconsistentie is dat ze gesteld heeft dat er drie jaar voorbij gingen tussen de ontdekking van de besneden van zijn zus en haar vondst van de brief in 2018. Verzoekster stelt dat dit een fout is. Ze heeft precies aangetoond dat ze in 2009 hebben gehuwd. Ze heeft ontdekt dat haar man van deze clan afkomstig is 9 maand na de geboorte van haar eerste dochter. In 2011, zijn ze naar Jinga gegaan en ze heeft ontdekt dat zijn stam veel belang hecht aan besnijdenis. In 2011 werd ook de zus van haar man besneden en zeven jaren daarna, in 2018 vond ze de brief. Als S.M. (...) op dit moment 17/18 jaar was, is ze nu inderdaad ongeveer 27.

Het zou meer dan gepast geweest zijn om de verzoeker hierover het woord te laten voeren.”

Met betrekking tot de door hem neergelegde documenten, doet verzoeker gelden:

“Sociaal-economische en administratieve context in Afghanistan

Afghanistan is een land waar de administratieve infrastructuur ernstig is aangetast door decennia van conflicten. Corruptie, analfabetisme en het ontbreken van uniforme normen bij het opstellen van officiële documenten zijn wijdverspreide en goed gedocumenteerde problemen. Fouten in spelling of opmaak, zoals “ministry of deffince” in plaats van “Ministry of Defence”, mogen niet automatisch worden geïnterpreteerd als bewijs van fraude. Dergelijke fouten kunnen voortkomen uit onervarenheid of een gebrek aan opleiding van lokale functionarissen die deze documenten opstellen. Relevante rapporten: Internationale studies (zoals die van de EUAA of Amnesty International) bevestigen dat Afghaanse documenten, zelfs authentieke, fouten of inconsistenties kunnen bevatten als gevolg van deze structurele factoren.

De bereidheid van de verzoeker om samen te werken ondanks beperkte middelen

De verzoeker heeft alle documenten ingediend die hij in zijn bezit had om zijn verhaal te ondersteunen, ondanks het feit dat hij uit een omgeving komt waar het moeilijk is om betrouwbare documenten te verkrijgen. Hij heeft te goeder trouw gehandeld door de beschikbare bewijzen, hoewel onvolmaakt, te overleggen. Dit toont een oprechte intentie aan om zijn verhaal te staven en niet om de autoriteiten te misleiden.

Fouten in spelling en grafische inconsistenties kunnen te wijten zijn aan:

Een lokale productie die niet voldoet aan internationale standaarden. Een onjuiste vertaling of transcriptie door derden, gezien de instabiele situatie en het gebrek aan middelen in Afghanistan. Een mogelijke manipulatie van de documenten door tussenpersonen tijdens hun overdracht, zonder dat de verzoeker hiervan op de hoogte was. De geconstateerde fouten veranderen niet fundamenteel de waarde van de documenten als bewijsmateriaal. Het volledig afwijzen ervan is een te strikte en disproportionele aanpak. Het CGVS lijkt een systematische benadering te hebben gevolgd waarbij de ingediende documenten werden afgewezen zonder grondige of onafhankelijke analyse. Dit is in strijd met de verplichting tot zorgvuldigheid en onpartijdigheid bij de beoordeling van bewijsmateriaal. Internationale rapporten, zoals het UNHCR Handbook, stellen dat autoriteiten bewijsmateriaal in hun context moeten beoordelen en documenten niet automatisch mogen afwijzen vanwege kleine of technische fouten. Een eerlijkere benadering zou zijn geweest om aanvullende uitleg te vragen of een onafhankelijke verificatie van de documenten uit te voeren in plaats van ze a priori af te wijzen.

Menselijke factoren en traumatische ervaringen

Vanwege zijn vluchtverhaal en de extreme druk die gepaard gaat met de asielprocedure, kan de verzoeker onvolledige of onnauwkeurige uitleg hebben gegeven over de documenten. Deze elementen moeten niet worden geïnterpreteerd als een gebrek aan geloofwaardigheid, maar als natuurlijke gevolgen van zijn traumatische ervaring. Kleine inconsistenties in de chronologie mogen het belangrijkste punt van zijn aanvraag niet overschaduwen: de reële vrees voor vervolging.

Het voordeel van de twijfel toepassen

In overeenstemming met het principe van het voordeel van de twijfel, dat algemeen wordt erkend in het asielrecht, moeten de autoriteiten rekening houden met de bijzondere omstandigheden van de verzoeker, waaronder:

- De beperkte toegang tot betrouwbare administratieve documenten.*
- De traumatische ervaringen die zijn vermogen kunnen beïnvloeden om volledig consistente bewijzen te leveren.*

Het afwijzen van bewijsmateriaal op basis van eenvoudige inconsistenties zonder de kern van de aanvraag te onderzoeken, druist in tegen de principes van eerlijkheid bij de beoordeling van asielaanvragen.”

Betreffende het aan hem verweten gebrek aan inspanningen, stelt verzoeker:

“Tijdens hun vlucht werden de verzoeker en zijn oom gescheiden

Tijdens hun vlucht werden de verzoeker en zijn oom onder chaotische omstandigheden gescheiden. Dit soort situaties komt vaak voor bij complexe migratieroutes, vooral wanneer meerdere landen illegaal en onder precarie omstandigheden worden doorkruist. De verzoeker had geen controle over deze scheiding en kon niet voorzien dat hij geïsoleerd zou raken van zijn oom. De organisatie van migraties hangt vaak af van mensensmokkelaars, die logistieke beslissingen opleggen zonder de mogelijkheid te bieden dat migranten samenblijven. Deze scheiding was onafhankelijk van de wil van de verzoeker en valt binnen de beperkingen van gedwongen migratie.

Moeilijkheden om contact te onderhouden in een migratiecontext

De verzoeker is een jongeman die zijn land in 2018 is ontvlucht. Sinds zijn vertrek heeft hij meerdere landen doorkruist (Iran, Turkije, Griekenland, enz.), waar hij vaak onder precare omstandigheden leefde en geen stabiele toegang had tot communicatiemiddelen. Contact houden of herstellen met zijn oom in een context van illegale migratie is buitengewoon moeilijk, zo niet onmogelijk, vanwege: Het ontbreken van een telefoonnummer of een vast adres van de oom. De constante mobiliteit van migranten en het ontbreken van sterke sociale of digitale netwerken in deze omstandigheden. Beperkingen in detentiecentra of opvangcentra, waar communicatiemiddelen vaak beperkt zijn. Het onvermogen om zijn oom terug te vinden is het gevolg van praktische en logistieke factoren die buiten de wil van de verzoeker liggen.

Prioriteit voor overleven en administratieve procedures

Na zijn vlucht uit Afghanistan en het verlies van directe familieleden (zijn vader en grootvader) richtte de verzoeker zich op zijn eigen overleving en die van zijn familie. De procedures voor het aanvragen van asiel, integratie in een nieuw land en het waarborgen van zijn veiligheid hadden de hoogste prioriteit. Het zoeken naar zijn oom, hoewel belangrijk, was secundair aan deze directe en dringende behoeften. De verzoeker stond ook onder intense emotionele en psychologische druk als gevolg van zijn traumatische verleden, wat zijn vermogen om zich te concentreren op zaken zoals het terugvinden van zijn oom kan hebben beïnvloed. Het gebrek aan contact met de oom mag niet worden geïnterpreteerd als een gebrek aan interesse, maar als een natuurlijke consequentie van de prioriteiten van de verzoeker op het gebied van overleving en integratie.

Risico's verbonden aan het zoeken naar de oom

De oom van de verzoeker, die in het Afghaanse leger diende als lijfwacht van een gouverneur, zou een doelwit kunnen zijn voor de Taliban. Het actief zoeken naar deze oom kan een ernstig risico vormen, zowel voor hemzelf als voor de verzoeker. In Afghanistan vertrouwen de Taliban vaak op lokale netwerken om familieleden van vermeende tegenstanders te monitoren. Een poging om contact op te nemen zou deze netwerken kunnen waarschuwen en de bedreiging voor de verzoeker en zijn familie in Afghanistan kunnen vergroten. De beslissing om de oom niet actief te zoeken is ingegeven door legitieme veiligheidsredenen.

Realiteit van gedwongen migratie: verlies van familiebanden

Gedwongen migratie leidt vaak tot het verbreken van familiebanden. Dit weerspiegelt geen desinteresse, maar een onvermijdelijke realiteit in een context van gedwongen verplaatsing. De oom, die ook op de vlucht is of in precare omstandigheden leeft, kan mogelijk niet de middelen of de gelegenheid hebben om contact op te nemen met de verzoeker. Dit verlies van contact is wederzijds en betekent niet dat de verzoeker hem heeft verwaarloosd. Bij gebrek aan toegankelijke communicatie-infrastructuur (telefoonnummers, vaste adressen, sociale netwerken) is het vaak onmogelijk om een familielid in dergelijke omstandigheden terug te vinden. Het verlies van contact met de oom is onderdeel van de structurele en menselijke uitdagingen die gepaard gaan met gedwongen migratie.

Geen bewijs van opzettelijke nalatigheid

Er is geen bewijs dat de verzoeker opzettelijk heeft vermeden contact op te nemen met zijn oom. Het ontbreken van contact is geen gevolg van nalatigheid, maar van onvermogen als gevolg van de objectieve omstandigheden van zijn reis. De verzoeker heeft zijn oom vanaf het begin van zijn asielaanvraag genoemd en heeft bewijs (foto's, documenten met betrekking tot de militaire dienst van de oom) verstrekt om deze relatie te ondersteunen. Dit toont aan dat hij zijn oom beschouwt als een belangrijk onderdeel van zijn verhaal. De verzoeker heeft te goeder trouw gehandeld door zijn oom te noemen en de beschikbare informatie te verstrekken.

Principe van het voordeel van de twijfel

Het asielrecht verplicht autoriteiten om de elementen van een dossier te beoordelen rekening houdend met de beperkingen die inherent zijn aan de situatie van de aanvrager. Als de verzoeker verklaart dat hij contact met zijn oom heeft verloren om plausibele redenen, moet deze verklaring worden aanvaard bij gebrek aan bewijs van het tegendeel. Het voordeel van de twijfel moet worden toegepast: het ontbreken van contact met de oom mag niet automatisch worden geïnterpreteerd als een inconsistentie of een gebrek aan geloofwaardigheid. De verzoeker moet worden gehoord en zijn uitleg moet worden geaccepteerd in het kader van een algemene beoordeling van zijn asielaanvraag.

Acties ter versterking van de verdediging

De verzoeker kan voorstellen om aanvullend onderzoek te laten uitvoeren via humanitaire organisaties of familienetwerken om te proberen de oom te lokaliseren. Hij kan gedetailleerder uitleggen welke inspanningen hij mogelijk heeft geleverd en welke obstakels hij heeft ondervonden bij pogingen om contact op te nemen.

Conclusie

Het ontbreken van contact met de oom van de verzoeker mag niet worden geïnterpreteerd als een gebrek aan inspanning of interesse. Het weerspiegelt de complexe realiteit van gedwongen migratie, waar overlevingsprioriteiten, logistieke beperkingen en veiligheidskwesties vaak het onderhouden van familiebanden onmogelijk maken. De autoriteiten moeten dit punt met empathie en in de algemene context van de asielaanvraag beoordelen, met toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel."

Verzoeker merkt vervolgens op dat "het CGVS de gewoonte heeft alle documenten uit Afghanistan te weigeren, met als argument dat er vanwege de corruptie en de handel in valse documenten in Afghanistan geen waarde aan kan worden gehecht."

Volgens verzoeker hoort verweerder, die geen middelen aanvoert om het document niet te aanvaarden, de neergelegde stukken als begin van bewijs aan te nemen. Tevens geeft hij aan dat documenten niet enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen. Verzoeker wijst daarbij op Franstalige rechtspraak van de Raad.

“Gelet op deze elementen lijkt het duidelijk dat de grieven van het CGVS ongegrond zijn en derhalve moeten worden verworpen.

De originelen van de twee dreigbrieven waren overgelegd, evenals de envelop waarin deze documenten waren overgebracht. Afgezien van de hierboven besproken algemene overwegingen en elementen betreffende de inhoud van deze brieven, wordt geen concrete kritiek geleverd op deze brieven, die nochtans essentieel zijn en centraal staan in het verhaal van verzoeker.

Het PO heeft verzoeker tijdens het persoonlijke onderhoud niet geconfronteerd met het feit dat deze documenten uitsluitend op basis van algemene informatie en zonder een concrete en individuele analyse van elk van deze documenten zouden worden afgewezen.

Ten minst moeten deze documenten worden beschouwd als een begin van bewijs.

Verweerder is derhalve zijn verplichting tot behoorlijk bestuur niet nagekomen (geen grondig en gedetailleerd onderzoek) en het besluit is onvoldoende gemotiveerd.”

Verzoeker voert verder aan:

“In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de problemen die hij met de Taliban heeft gekregen.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoekers bijzonder kwetsbare profiel.

Dit geldt voor de verschillende verwijten van de verwerende partij.”

Verzoeker doet nog een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast in de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en geeft aan van mening te zijn dat het voordeel van de twijfel moet worden toegepast (verzoekschrift, p.16-17).

Verzoeker stelt daarnaast dat hij vreest *“als ‘verwesterd beschouwd kunnen worden’ omdat hij Afghanistan sinds ongeveer twee jaar - bij de instelling van dit beroep - heeft verlaten.”*

Verzoeker voert in dit kader een uitgebreid betoog, aan de hand van landeninformatie en rechtspraak, omtrent het risico in Afghanistan voor personen die een tijd in Europa hebben verbleven, die worden vermoed verwesterd te zijn en die als vreemdeling of spion worden beschouwd (verzoekschrift, p.17-30).

Vervolgens doet hij gelden:

“Verzoeker - die in Europa sinds twee jaar leeft (op de datum waarop het beroep wordt ingesteld) - is duidelijk ‘verwesterd’.

Wat zijn fysieke verschijning betreft, draagt hij nooit traditionele Afghaanse kleding en kleedt hij zich casual, heeft hij geen baard, en draagt zijn haar op een moderne manier. Hij heeft duidelijk een « westerse stijl ».

De verwerende partij verwijt hem dat hij niet heeft aangetoond dat hij niet langer bereid of in staat zou zijn zich te houden aan de wetten, gebruiken en voorschriften in Afghanistan en dat hij zich daar niet zou kunnen vestigen als hij zou terugkeren.

Verzoeker respecteert alle religies in België en leeft samen met mensen van verschillende nationaliteiten en geslacht. Hij is volledig geïntegreerd in de westerse cultuur, wat dus problematisch zal zijn als hij terugkeert. Hij heeft een openbaar Facebook profiel. Zo zou hij gevonden kunnen worden (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Bovendien heeft de Protection Officer hierover geen verdere vragen gesteld, ondanks de verklaringen van verzoeker.

Wat de niet-zichtbare elementen van zijn verwestering betreft, heeft verzoeker in de loop van de twee jaar die hij in Europa heeft doorgebracht, zijn integratie geperfectioneerd en zich vertrouwd gemaakt met de westerse cultuur en mores.

(...)

Verzoeker komt uit een ruraal en bijzonder conservatief dorp in Baghlan. Het door de verwerende partij aangehaalde rapport over deze regio vermeldt talrijke lekken en burgerslachtoffers. Er blijkt ook dat in de provincie Baghlan (provincie van herkomst van verzoeker) verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, en dat het een regio is die heel zwaar door het conflict worden getroffen . Hij is al twee jaar in Europa en zijn gedrag en waarden zijn aanzienlijk veranderd. Bovendien is er een risico dat hij onder de aandacht van de taliban zal komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang genoeg uit het land is geweest om te ‘verwestern’ of minstens als ‘verwesterd beschouwd te worden’ en er ook redelijkerwijze zal worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Hij loopt dus een zeer groot risico te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 Vw. Dit wordt trouwens door de verwerende partij niet betwist in de bestreden beslissing.

De cumulatie van de verschillende vervolgingsgronden leidt ertoe dat hij moet worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vw. Indien uw Raad van oordeel zou zijn dat de vrees voor vervolging niet voldoende is aangetoond, dient de beslissing te worden vernietigd teneinde verzoekers verwestering en bijzondere situatie te onderzoeken, hetgeen tijdens zijn persoonlijke onderhoud niet is gebeurd."

In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

In dit kader geeft hij nogmaals aan afkomstig te zijn van de provincie Baghlan in Afghanistan. Verder gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij geeft een overzicht van de landeninformatie waarop verweerder zich baseerde bij het nemen van de bestreden beslissing en geeft aan de mening te zijn toegedaan *"dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook of de beschikbare informatie."*

Verzoeker wijst vervolgens op en uit kritiek inzake de inhoud van de informatie zoals aangehaald door verweerder (verzoekschrift, p.33-37) en zet uiteen dat hij de mening is toegedaan dat *"het niet opgaat, gelet op het gebrek aan betrouwbare informatie te stellen dat het wel goed zal gaan. Integendeel ingeval van twijfel dient bescherming hem verleend te worden, of minstens afgewacht dat bijkomend onderzoek dient te gebeuren."*

Verzoeker verwijst verder naar en citeert uit algemene landeninformatie, benadrukt opnieuw dat er onvoldoende actuele, accurate en betrouwbare informatie voorhanden zou zijn en stelt aan de hand van informatie dat de motivering in de bestreden beslissing inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan onterecht is (verzoekschrift, p.37-40). Hij geeft aan *"Dat er dan ook minstens aanleiding is verzoeker subsidiaire bescherming te verlenen op deze grond."*

Verzoeker gaat daarna in op de precare sociaaleconomische en humanitaire situatie in zijn land van herkomst. Dienaangaande doet hij gelden:

"Verzoeker vreest ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet vanwege de humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan. Bij een terugkeer naar Afghanistan terecht zal verzoeker komen in een situatie van extreme armoede waar hij niet in zijn elementaire levensbehoeften kan voorzien."

Verzoeker doet vervolgens een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie en rechtspraak, omtrent de sociaaleconomische en humanitaire omstandigheden in zijn land van herkomst. Daarbij zet hij onder meer uiteen waarom de taliban volgens hem aan de oorzaak liggen van en overwegend verantwoordelijk zijn voor de actuele sociaaleconomische en humanitaire crisis in Afghanistan (verzoekschrift, p.40-44).

"Aangezien de beschikbare informatie is de verzoekende partij van mening dat artikel 48/4 b) van de Vreemdelingenwet toegepast moet worden en als gevolgd de subsidiaire bescherming aan verzoeker moet worden verleend.

Zou Uw Raad beslissen dat er niet genoeg informatie is over het beleid van de de facto regering in Afghanistan en het verband met het huidige humanitaire en socio-economische crisis, vraagt verzoeker U met eerbied, de bestreden beslissing te vernietigen om zijn dossier opnieuw voor het CGVS te sturen en dit punt verder te onderzoeken.

Zou Uw Raad niet tot de conclusie komen dat de huidige dramatische humanitaire toestand het gevolg van de Taliban regering beslissingen is, en als gevolgd artikel 48/4 b) niet van toepassing is, zijn we van mening dat België verplicht is, in toepassing van het EVRM, de nodige maatregelen te nemen om enige schending van de rechten bevat in artikelen 2 en 3 van het EVRM te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier.

Aangezien deze gevaarlijke veiligheidssituatie, socio-economische situatie en humanitaire situatie is verzoeker bang om onderwerp te worden op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Afghanistan."

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de artikelen 2 en 3 van het EVRM en stelt:

"Het is de taak van de verwerende partij om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (...).

Daarom, moet de verzoeker bescherming krijgen onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker concludeert:

"Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft zijn problemen met de Taliban.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verder onderzoek van zijn vrees met betrekking tot de Taliban en van zijn vrees in verband met zijn (gepercipieerde) verwestering.

Rekening houdend met de veiligheids-, socio-economische en humanitaire situatie, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen.

Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

" - In hoofdorde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker te erkennen als vluchteling,

- In ondergeschikte orde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen,

- In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een bundel algemene landeninformatie en enkele bijdragen van UNHCR en Nansen bij het voorliggende verzoekschrift (bronnen nrs. 1-74).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

Het betreft vooreerst een aantal loonbrieven en attesten ter staving van zijn professionele integratie in België.

Daarnaast gaat het om een attest inzake zijn aanmelding voor een cursus Nederlands als tweede taal.

Voorts legt verzoeker een aantal foto's neer ter staving van zijn dagelijkse leven en activiteiten in België.

Verzoeker stelt dat al deze elementen in hun onderlinge samenhang moeten worden beoordeeld. Hij bevindt zich niet enkel fysiek in België, maar heeft ook op psychologisch, professioneel, sociaal en educatief vlak een diepgaande verbondenheid met onze samenleving ontwikkeld. Dit heeft zijn gedragingen, waarden en omgangsvormen beïnvloed. Verzoeker stelt dat deze verwestering hem uitzonderlijk kwetsbaar zou maken bij een terugkeer naar Nangarhar in Afghanistan.

3.2. Verweerder legt op 18 juni 2025 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

Verzoeker duidt evenmin op welke wijze artikel 4 van de voormelde wet, dat bepaalt dat de bij deze wet voorgeschreven motiveringsplicht in een aantal gevallen niet van toepassing is, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.2. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire

beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat (de advocaat van) verzoeker in het voorliggende verzoekschrift een betoog opneemt dat niet tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven is gericht en dat in het geheel niets te maken heeft met verzoekers persoonlijke situatie en omstandigheden.

Dit betoog luidt als volgt:

“Wat de verklaringen van verzoekster betreft, is het CGVS van oordeel dat er sprake is van inconsistenties in de “timing”. Naast de bovenstaande opmerkingen merken wij op dat de enige inconsistentie is dat ze gesteld heeft dat er drie jaar voorbij gingen tussen de ontdekking van de besneden van zijn zus en haar vondst van de brief in 2018. Verzoekster stelt dat dit een fout is. Ze heeft precies aangetoond dat ze in 2009 hebben gehuwd. Ze heeft ontdekt dat haar man van deze clan afkomstig is 9 maand na de geboorte van haar eerste dochter. In 2011, zijn ze naar Jinga gegaan en ze heeft ontdekt dat zijn stam veel belang hecht aan besnijdenis. In 2011 werd ook de zus van haar man besneden en zeven jaren daarna, in 2018 vond ze de brief. Als S.M. (...) op dit moment 17/18 jaar was, is ze nu inderdaad ongeveer 27. Het zou meer dan gepast geweest zijn om de verzoeker hierover het woord te laten voeren.”

Gezien verzoeker een Afghaanse man is, nergens gewag maakte van een besnijdenis van zijn zus of een gevonden brief, ongehuwd is, geen echtgenoot en geen dochter heeft, nooit naar Jinga ging en evenmin gewag maakte van een besnijdenis van zijn schoonzus, dient te worden besloten dat de voormelde passage in het voorliggende verzoekschrift werd opgenomen door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat en wordt deze passage verder buiten beschouwing gelaten.

Dat de voormelde passage in het voorliggende verzoekschrift werd opgenomen, klemmt overigens nog des te meer nu op het voorgaande reeds werd gewezen in het arrest nr. 312 312 van 2 september 2024, dat de Raad eerder in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming velde ten aanzien van verzoeker.

4.5. Daarenboven is de voormelde passage niet de enige passage die door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat is terechtgekomen in het onderhavige verzoekschrift.

Waar in het voormelde arrest van de Raad, geveld ten aanzien van verzoeker en in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming, werd geoordeeld dat verzoeker, waar deze in het indertijd door hem ingediende verzoekschrift meermaals beweerde afkomstig te zijn van de provincie Baghlan, verklaringen aflegde die in strijd waren met zijn eerder afgelegde verklaringen, dient immers te worden vastgesteld dat na ondervraging van verzoeker tijdens diens tweede persoonlijk onderhoud bij verweerder bleek dat verzoeker ten overstaan van zijn advocaat nooit had aangehaald dat hij afkomstig zou zijn van Baghlan en aangaf dat dit een fout van zijn advocaat moet zijn geweest (administratief dossier, notities van het tweede persoonlijk onderhoud (npo 2), p.7). Verzoekers advocaat was tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud *nota bene* aanwezig. Bovendien stelde deze advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud zelf uitdrukkelijk dat de vermelding van Baghlan in het vorige, door verzoeker ingediende verzoekschrift een fout vanwege het kantoor van deze advocaat betrof (*ibid.*, p.24).

Aldus werden de passages inzake verzoekers vermeende herkomst van Baghlan niet enkel in het indertijd door verzoeker ingediende verzoekschrift opgenomen door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk doch worden deze in het heden voorliggende verzoekschrift, dit in weerwil van het voorgaande, nogmaals opgenomen door middel van bijzonder onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat.

4.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht verder te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd en dat verzoeker kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er in het onderhavige verzoekschrift hoegenaamd niet in om de voormelde motieven te ontkrachten.

In zoverre hij verwijst naar zijn zelfverklaarde gebrek aan opleiding, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker in het geheel niet aantoont of aannemelijk maakt dat hij, dit louter omwille van voormeld element, dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens dermate aangetast of beperkt zouden zijn dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen. Verzoeker legt ter staving van deze beweringen immers niet het minste begin van bewijs bij. Hij reikt geen enkel attest aan waaruit het voorgaande kan blijken. Daarenboven blijkt het tegendeel uit het feit dat verzoeker kan lezen en schrijven, koranles kreeg van zijn vader en actief is op (sociale) media zoals Facebook en WhatsApp (administratief dossier, notities van het eerste persoonlijk onderhoud (npo 1), p.7-9; verklaring DVZ, nr.11; fiche NBMV). Bovendien kan in dit kader worden opgemerkt dat het, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, geenszins onredelijk is om ook van een laaggeschoolde verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze bij machte is om de nodige verklaringen af te leggen en toelichting te verstrekken bij eenvoudige en elementaire elementen zoals zijn identiteit, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat deze bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming daarbij op een voldoende correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij in dit kader voldoende spontane, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst.

Waar verzoeker op algemene wijze verwijst naar de stress en de druk waarmee asielprocedures gepaard kunnen gaan en naar het verdriet dat hij had omwille van het overlijden van zijn vader, waar verzoeker aangeeft dat hij moeite kan hebben *“om zich precies de data en gebeurtenissen te herinneren, als gevolg van deze stress- en verdrietfactoren”*, waar verzoeker wijst op de beperkingen van het menselijke geheugen en waar verzoeker laat uitschijnen dat hij getraumatiseerd zou zijn, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker ook zijn beweringen in dit kader op generlei wijze staft of onderbouwt. Verzoeker legt geen enkel medisch attest neer waaruit blijkt en toont bijgevolg op generlei wijze aan dat hij werkelijk met psychische problemen kampte of zou kampen ten gevolge van stress, druk, trauma en/of verdriet; laat staan dat hij zou aantonen dat hij ingevolge hiervan aan ernstige klachten (zoals geheugenproblemen) leed of zou lijden of niet in staat was of is om tijdens het verloop van zijn procedure internationale bescherming volwaardige verklaringen af te leggen omtrent eenvoudige en elementaire elementen zoals zijn identiteit, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, alsmede inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Verzoeker haalde in het kader van zijn onderhavige procedure internationale bescherming voorafgaand aan zijn eerste beroepsprocedure bij de Raad daarenboven nooit eerder aan dat hij, dit al dan niet omwille van zijn zelfverklaarde gebrek aan opleiding en/of eventuele psychische problemen in zijnen hoofde, niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen. Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ, daarentegen zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Bovendien gaf verzoeker in de fiche NBMV aan dat hij geen gezondheidsproblemen kende en geen kwetsbaarheden had (administratief dossier, fiche NBMV). Verzoeker formuleerde verder geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Evenmin vermeldde hij aldaar dat van hem, al dan niet omwille van de hoger aangehaalde problemen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Bij de DVZ verklaarde verzoeker, wanneer hij werd ondervraagd over zijn gezondheidstoestand, bovendien opnieuw eenduidig: *“Ik ben gezond”* (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.29). Bij het CGVS gaf verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud daarenboven aan dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen, dat hij de tolk daar goed had begrepen en dat hij er alle belangrijke elementen kon vertellen (administratief dossier, npo 1, p.3). Noch verzoeker, noch diens advocaat formuleerde voorts enig bezwaar tegen het plaatsvinden van dit eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Evenmin vermeldde één van hen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat van verzoeker, al dan niet omwille van voormelde redenen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Verzoeker verklaarde bovendien uitdrukkelijk zich die dag goed te voelen en stelde expliciet dat er geen gezondheidsproblemen waren die

hem zouden kunnen hinderen bij het verloop van het eerste persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p.3). Ook verzoekers advocaat formuleerde geen opmerkingen in voormelde zin wanneer deze daartoe aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud de kans kreeg (*ibid.*, p.19). Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het eerste persoonlijk onderhoud en kan hij bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de fiche NBMV, de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit de inhoud van deze stukken blijkt dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. In het voormelde arrest van de Raad, gevelde ten aanzien van verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure, werd dan ook vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden voorhanden waren, dat redelijkerwijze kon worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd, dat verzoeker kon voldoen aan zijn verplichtingen en dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Sedertdien zijn er geen nieuwe elementen in het dossier opgedoken en verzoeker reikt geen gegevens aan die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de indertijd gedane beoordeling. Integendeel formuleerde andermaal noch verzoeker, noch diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van verzoekers tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Evenmin vermeldde één van hen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat van verzoeker, al dan niet omwille van voormelde redenen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Verzoeker verklaarde bovendien uitdrukkelijk zich die dag goed te voelen en stelde dat er niets was wat hij nog wilde vertellen voor het interview begon (administratief dossier, npo 2, p.2-3). Ook verzoekers advocaat formuleerde geen opmerkingen in voormelde zin wanneer deze daartoe aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud de kans kreeg (*ibid.*, p.24). Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het tweede persoonlijk onderhoud en kan hij bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de notities van het tweede persoonlijk onderhoud bij verweerder blijkt bovendien dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit de inhoud van deze notities blijkt dat verzoeker tijdens dit onderhoud in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de in het dossier opgenomen stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker, al dan niet omwille van psychische problemen of stress, niet in staat zou zijn geweest om de elementen ter staving van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.7. Dient, in zoverre verzoeker laat uitschijnen dat er heden ten dage onvoldoende actuele, accurate, volledige en betrouwbare informatie zou voorliggen die toelaat om te komen tot een beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, voorts te worden opgemerkt dat de Raad *in casu* een actuele beoordeling dient te maken van verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker zelf. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Dient te worden vastgesteld dat er *in casu* een veelheid aan voldoende recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en bijdragen beschikbaar is en door partijen wordt aangeleverd, die afkomstig is van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Nog daargelaten dat verzoeker in Afghanistan duidelijk nog over een netwerk beschikt dat hem kan ondersteunen en dat hem van onderdak kan voorzien (administratief dossier, npo 2, p.18-19), dient verder te

worden opgemerkt dat, zoals uitgebreid en op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing en zoals verweerder ook op uitvoerige, pertinente en terechte wijze uiteenzet in diens aanvullende nota, de preciaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming. Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaaleconomische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”* Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt.35) en zoals dit zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing en in verweerders aanvullende nota ook als standpunt werd ingenomen in de *EUAA Country Guidance* van mei 2024, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond. In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd en voert verweerder in diens aanvullende nota met recht aan dat uit de beschikbare landeninformatie kan worden afgeleid dat de huidige humanitaire en sociaaleconomische omstandigheden in Afghanistan toe te schrijven zijn aan een combinatie van een veelheid aan factoren en dat hieruit niet blijkt dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan louter of overwegend zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ook blijkt, mede gelet op de hieronder gedane vaststellingen inzake verzoekers voorgehouden asielmotieven, (gepercipieerde) verwesterde profiel en verblijf in het buitenland, uit niets dat verzoeker in de voormelde context op specifieke en persoonlijke wijze zou (risikerende te) worden gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling.

4.9. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.10. Verzoeker stelt zijn regio en land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land en deze regio omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban. Deze problemen en vrees zouden zijn voortgesprongen uit het feit dat de taliban zijn vader en zijn grootvader doodden na beschuldigingen van spionage en uit het werk van zijn oom voor de voormalige Afghaanse overheid.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat er een aantal elementen voorliggen die ernstig afbreuk doen aan zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van verzoekers concrete asielmotieven.

Zo blijkt vooreerst dat verzoeker na aankomst in Europa kennelijk geen haast had om op een gedegen wijze een verzoek om internationale bescherming in te dienen, daarenboven herhaald en manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn voorgehouden identiteit en leeftijd en hiervoor geen afdoende verklaring bood. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Verder gaf u in maar liefst drie Europese lidstaten een andere identiteit en leeftijd op dan aan de Belgische asielinstanties. Zo verklaarde u in Griekenland S.U. (...) te heten. In Slovenië zei u S.S. (...) te heten geboren

op 05/03/2006 te Nangarhar, en in Zwitserland gaf u zich dan weer uit voor S.S. (...), geboren op 01/01/2004 (Administratief dossier, brieven Dublin Units). Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u dat u ginds foutieve informatie opgaf omdat u niet in die landen wilde blijven en uw bestemming België was (CGVS, p.4). Van iemand die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zich omwille hiervan beroept op internationale bescherming, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij ten aanzien van alle autoriteiten waarbij hij een verzoek om internationale bescherming indient dezelfde verklaringen aflegt aangaande de kemelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit. Dat u dit naliет, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid en bevestigt de vaststelling dat u er niet om verlegen zit om onechte verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit uw handelwijze dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.”

Verzoeker laat de voormelde motieven in het voorliggende verzoekschrift volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden. Dat verzoeker naliет om onmiddellijk of kort na aankomst in Europa een verzoek om internationale bescherming in te dienen en bovendien herhaald en manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn beweerde identiteit en leeftijd, doet ernstig afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen en de geloofwaardigheid van zijn concrete asielmotieven.

Dient verder te worden vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker in België aflegde over zijn vermeende leeftijd, waarin verzoeker volhardde tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, waaraan verzoeker ook vasthield tijdens zijn eerste beroepsprocedure voor de Raad en waarin verzoeker, ondanks wat er dienaangaande gesteld werd in het arrest dat de Raad eerder in het kader van onderhavige verzoek om internationale bescherming velde, nogmaals volhardt in het onderhavige verzoekschrift, kennelijk leugenachtig en bedrieglijk waren en zijn. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst moet erop gewezen worden dat u bij de Belgische asieldiensten geen correct beeld ophangt van uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 23/05/2022 16 jaar oud, met geboortedatum (...)/05/2005. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelde dat u op 31/05/2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2022/(...), d.d. 07/06/2022). Uw geboortedatum werd bijgevolg van (...)/05/2005 bijgesteld naar (...)/01/2003. Bovendien wordt uw leeftijd gestaafd door uw taskara, waaruit blijkt dat u vijf jaar was op datum van afgifte (...).09.1388 (=xx.12.2009). Geconfronteerd met de correctie van uw geboortedatum tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u niet akkoord gaat met de uitslag van het leeftijdsonderzoek omdat het is niet uw echte leeftijd is (CGVS, p.4). Het feit dat u zich onterecht als minderjarige voordeed en nu nog steeds vasthoudt aan die (incorrecte) leeftijd, terwijl u werkelijk minstens twee jaar ouder bent dan u beweert, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in niet geringe mate.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift de resultaten van zijn leeftijdsonderzoek, net als in zijn vorige beroepsverzoekschrift bij de Raad, op algemene wijze betwist en in twijfel tracht te trekken, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling, zoals reeds in het voormelde arrest van de Raad werd opgemerkt, niet kan aanvechten of betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij, zoals opgenomen in het administratief dossier. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Dat verzoeker, na reeds meermaals frappant tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over zowel zijn identiteit als zijn leeftijd, in België ook nog eens manifest leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en hierin tot op heden blijft persisteren, doet andermaal en op ernstige wijze afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker slaagt er daarenboven niet in om het beweerde beroep en profiel van zijn oom, profiel waaraan hij zijn problemen met en vrees ten aanzien van de taliban linkt, aannemelijk te maken.

Vooreerst legde hij omtrent het beroep van zijn oom, zoals reeds opgemerkt werd in het voormelde, reeds eerder ten aanzien van verzoeker gevelde arrest van de Raad, inconsistente verklaringen af. In de fiche NBMV, gaf verzoeker namelijk eenvoudigweg aan dat zijn oom soldaat was in het leger en maakte hij nergens melding van diens beweerde activiteiten als bodyguard van de gouverneur (administratief dossier, fiche NBMV). Later beweerde verzoeker echter dat zijn oom eerst soldaat was in het leger, daarna gedurende vier jaren een privé-job uitoefende en bodyguard werd bij de gouverneur (administratief dossier, npo 1, p.12).

Verder legde verzoeker over de beweerde beroepsactiviteiten van zijn oom, zoals ook reeds werd aangehaald in het voormelde arrest, uiterst vage verklaringen af en bleek hij niet op de hoogte van de inhoud

van de documenten die hij *nota bene* zelf neerlegde ter staving van de beweerde beroepsactiviteiten van zijn oom (*ibid.*, p.12-14). Verzoeker bleek vooreerst zelfs niet te weten dat zijn oom sergeant zou zijn geweest. Nochtans staat dit gewoon vermeld op de documenten die hij zelf neerlegde ter adstruatie van zijn verzoek en kon redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich over de inhoud van deze documenten zou hebben geïnformeerd. Ook wist verzoeker niet sedert wanneer en tot wanneer de persoon voor wie zijn oom bodyguard zou zijn geweest gouverneur was. Verder kon verzoeker geen informatie verstrekken over of er al dan niet incidenten waren of aanslagen op de gouverneur werden gepleegd waarbij zijn oom betrokken was. Voorts gaf verzoeker aan dat hij niet veel wist over de documenten en de job van zijn oom. Verzoeker trachtte dit alles te verklaren doordat hij deze oom niet heel vaak zag, omdat zij niet veel tijd hadden om te spreken en omdat hij ook niet veel zou hebben gevraagd over diens job (*ibid.*, p.12). Dit laatste kan echter bezwaarlijk ernstig worden genomen aangezien verzoeker mede omwille van het beroepsverleden van zijn oom het land zou hebben verlaten, daarbij samen met zijn oom zijn land zou hebben verlaten, met deze oom nog een hele tijd in Iran en Turkije verbleef alvorens zij gescheiden geraakten en bijgevolg ruimschoots de kans had om zich over het voorgaande te informeren (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.33; fiche NBMV). Redelijkerwijze kon bijgevolg worden verwacht dat verzoeker zich inzake het voorgaande zou hebben geïnformeerd bij zijn oom indien zijn problemen en vrees strookten met de werkelijkheid.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Echter roepen uw verklaringen over de huidige situatie van uw paternale oom vragen op, meer bepaald het opvallend gebrek aan moeite dat u heeft gedaan om jullie contact te herstellen. Het is dan ook eerder merkwaardig dat u eerst samen met uw paternale oom Afghanistan verliet maar sinds jullie gescheiden raakte in Griekenland jullie geen contact meer hebben gehad (CGVS, p.6). Er kan toch verwacht worden dat u of uw familie in contact bleven met uw oom, of toch minstens zouden geprobeerd hebben om weer met hem in contact te komen. U beweerde echter dat u dit nog niet geprobeerd heeft omdat u geen manier heeft om hem te vinden. U wierp ook op dat u het nu heel druk heeft en u vooral bezorgd bent over uw familie in Afghanistan waardoor u niet bezig bent met uw paternale oom (CGVS, p.17). De vaststelling dat u geen duidelijke pogingen heeft ondernomen om het contact met hem te herstellen roept dan ook verdere vragen op bij uw asielrelaas en wekt sterk het vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op de huidige verblijfplaats van uw paternale oom. U legde in dit verband twee foto's neer van u samen met uw paternale oom in Turkije (CGVS, p.11). Echter dateren deze foto's reeds van enkele jaren geleden waardoor u niet aantoonst dat deze man zich actueel nog in Turkije of Europa zou bevinden. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige verblijfplaats van uw oom toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij in het verzoekschrift een aantal redenen opwerpt waarom het moeilijk zou kunnen zijn om contact op te nemen met zijn oom (zoals een gebrek aan vast adres of communicatiemiddelen), dient immers te worden opgemerkt dat geen van deze redenen kan verklaren waarom verzoeker naliet om daartoe zelfs maar een poging te ondernemen. Op verzoekers voorgehouden psychische problemen werd voorts reeds hoger ingegaan. Verzoeker toont niet aan dat hij zou kampen met psychische problemen die hem ervan zouden hebben weerhouden om te pogen contact op te nemen met zijn oom. Bovendien mocht zulks, zeker met het oogmerk op en het belang hiervan in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, wel degelijk van hem worden verwacht. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker in het voorliggende verzoekschrift zelf aangeeft dat hij daartoe via verschillende kanalen pogingen zou, en dus ook had, kunnen ondernemen. Dat hieraan risico's zouden zijn verbonden, kan gelet op verzoekers verklaring dat zijn oom naar het buitenland zou zijn gevlucht, verder niet worden gevolgd. Dat verzoeker eerder naliet de nodige pogingen te ondernemen teneinde het contact met zijn oom te herstellen, getuigt aldus wel degelijk van een kennelijk gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verzoeker ter staving van de beweerde werkzaamheden van zijn oom een aantal stukken neerlegt die van kennelijk frauduleuze aard zijn. Wat betreft de legerkaart van verzoekers oom, dient immers te worden opgemerkt dat deze bijzonder slordig is opgesteld. Zo is de tekst op de voorzijde van dit stuk niet uitgelijnd naast de foto, wordt de voornaam van verzoekers oom hierop zonder hoofdletter weergegeven, wordt de familienaam van deze oom hierop niet vermeld, is er geen spatie opgenomen bij de vermelding *'father's name'* en is ook de tekst op de achterzijde van deze kaart niet uitgelijnd. Ten aanzien van de neergelegde bankkaarten, dient verder te worden opgemerkt dat deze, met uitzondering van de hoofding, volledig in het Engels zijn opgesteld en dat hierop geen vermeldingen in één van de landstalen van Afghanistan zijn opgenomen. Dat dit authentieke, Afghaanse documenten zouden betreffen, ontbeert dan ook iedere ernst. Dit geldt nog des te meer nu op deze kaarten niets van verificatie is opgenomen en zij in wezen eenvoudigweg aan of na te maken zijn. Daarenboven vertoont de bankkaart van de Kabulbank duidelijke verschillen in lettertype en bevat deze een opvallende spelfout nu hierop verkeerdelijk *“MINISTRY OF DEFFINCE”* in plaats van *“Ministry of Defence”* wordt vermeld. Dat veel mensen in Afghanistan analfabeet zouden zijn vormt hiervoor geenszins een afdoende verklaring. Dat een bank zoals de Kabulbank een analfabeet zou toelaten om bankkaarten op te stellen en uit te reiken, is namelijk kennelijk

ongeloofwaardig. Dat verzoeker verschillende dermate dubieuze documenten neerlegde ter staving van het beroep van zijn oom, werpt eveneens een smet op de bewijswaarde van de overige, door hem ter staving van dit gegeven neergelegde stukken. De bijkomende bankdocumenten die verzoeker bijbracht, zijn in dit kader bovendien eenvoudig aan- of na te maken, kunnen in wezen door om het even wie en om het even waar zijn opgesteld en ontberen bewijskracht. Hetzelfde geldt voor de 'Employee ID Card'. De bewijswaarde van de voormelde stukken wordt daarenboven nog verder ondergraven doordat verzoeker, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, ongelooftwaardige verklaringen aflegde over de wijze waarop hij deze stukken bekam. Ondanks dat hij beweerde dat hij deze stukken op 27 juli 2023 had ontvangen, bleek uit de bestandsnaam van de fotoprints namelijk dat deze stukken werden aangemaakt op 5 augustus 2023. De uitleg die verzoeker hiervoor bood en die hij herhaalt in het verzoekschrift, strookt daarbij, zoals met reden wordt aangehaald in de bestreden beslissing, niet met de bestandsnaam van de neergelegde stukken, hetgeen erop wijst dat verzoeker niet eerlijk is over de wijze waarop hij de betreffende stukken ontving. Tekenend in dit kader is overigens de vaststelling dat verzoeker in het voorliggende verzoekschrift zelf de mogelijkheid openlaat dat er sprake kan zijn van een *"mogelijke manipulatie van de documenten door tussenpersonen tijdens hun overdracht"*. Het voorgaande klemmt nog des te meer daar uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerhande documenten zoals de voormelde stukken en dat dergelijke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen.

Ook met betrekking tot zijn voorgehouden problemen, legde verzoeker kennelijk ongelooftwaardige verklaringen af. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Wat betreft uw vrees voor vervolging omdat de taliban uw vader en grootvader hebben gedood na beschuldigingen van spionage, dient opgemerkt te worden dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Vooreerst legde u volatiële verklaringen af over de tussenkomst van de taliban waarna uw vader en grootvader werden vermoord. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de taliban uw vader en grootvader hadden omgebracht één dag na de initiële discussie tussen uw vader en taliban (Vragenlijst CGVS, nr.5). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat de taliban uw vader een week na de initiële discussie om het leven brachten (CGVS, p.9-10). Verder beweerde u bij de DVZ ook dat het gevecht tussen de taliban en de overheid reeds bezig was op het moment van de discussie tussen uw vader en de taliban (Vragenlijst CGVS, nr.5). Maar op het CGVS verklaarde u dat het gevecht nog niet begonnen was en dat de taliban zich kwamen installeren voor het gevecht wanneer uw vader met hen in discussie ging (CGVS, p.17). Tenslotte was u ook volatiel over het moment waarop de taliban tegen uw vader zei dat hij een spion zou zijn omdat zijn broer in het leger zit. Bij de DVZ verklaarde u dat de taliban dit tegen uw vader zeiden tijdens de eerste discussie (Vragenlijst CGVS, nr.5), maar op het CGVS beweerde u dat ze dit zeiden tijdens de tweede discussie (CGVS, p.15). Het feit dat u er niet in slaagde om een consistente verklaring af te leggen bij de DVZ en het CGVS over de tussenkomst van de taliban waarna uw vader en grootvader werden vermoord, doet een eerste maal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast was u ook erg volatiel in uw verklaringen over het moment dat u te weten kwam dat uw vader en grootvader overleden waren. Zo zei u aanvankelijk dat u bij uw tante was toen u van uw maternale oom vernam dat ze dood waren en de dorpsouderen hen begraven hadden (CGVS, p.16). Wanneer u gevraagd werd om meer te vertellen over het moment dat u dit nieuws vernam, beweerde u plots dat de dorpsouderen uw paternale oom hadden gebeld om hem in te lichten over wat er zich had afgespeeld. Geconfronteerd met de volatilité van uw verklaringen trachtte u dit te verschonen door te stellen dat uw maternale en paternale ooms samen waren toen uw maternale oom gebeld werd (CGVS, p.16). Uiteindelijk valt er kop noch staart te krijgen aan uw verklaringen. Dergelijke volatiële verklaringen over het ontdekken van de dood van uw vader en grootvader, werpen verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw relaas. Tenslotte is het ook opmerkelijk dat de door u aangehaalde gebeurtenissen niet overeenkomen met de beschikbare COI (ACLEd Incidentenlijst). Zo zijn de aanhoudende gevechten tussen de taliban en de voormalige overheid in het districtshuis van Sherzad niet terug te vinden in het incidentenrapport van ACLED. U verklaarde dat de taliban elke vrijdagavond het districtshuis aanvielen van naast uw huis, en dat ze naast één luide installatie ook machinegeweren gebruikten (CGSV, p.15). Verder beweerde u ook dat u Afghanistan heeft verlaten in oktober 2018 (CGVS, p.9) en dat deze grote aanval gebeurde vijf dagen voor uw vertrek (CGVS, p.16). Echter, in het incidentenrapport wordt er noch tijdens die periode, noch in de maanden vooraf en nadien melding gemaakt van dergelijke continue aanvallen. Er wordt wel melding gemaakt van één specifieke aanval met een mortier op het districtshuis in Sherzad, op 24 juni 2018 (zie landeninfo: ACLED Incidentenlijst 01.01.2018 – 31.12.2018). Deze bevindingen roepen dan ook verdere vragen op bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Op zijn vermeende psychische problemen en stress werd reeds hoger genoegzaam ingegaan.

Met zijn betoog inzake het gegeven dat exacte kalenderdatums enkel alhier normaal zouden zijn, doet verzoeker aan het voorgaande evenmin afbreuk. Vooreerst toont verzoeker op generlei wijze aan dat het in

Afghanistan ongebruikelijk zou zijn om datums te hanteren. Verder hanteerde verzoeker doorheen de loop van zijn verzoek om internationale bescherming steeds zelf en spontaan de nodige tijdsaanduidingen en tijdsperiodes. Hoe dan ook biedt verzoeker met de bewering dat er geen exacte datums zouden worden gehanteerd in Afghanistan geen dienstige uitleg voor het feit dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de vraag of zijn vader een dag dan wel een week na een initiële discussie met de taliban werd vermoord, over de vraag of de gevechten al dan niet reeds bezig waren op het ogenblik waarop zijn vader met de taliban in discussie ging, over de discussie tijdens dewelke de taliban aan zijn vader te kennen zouden hebben gegeven dat diens broer een spion was omdat hij bij het leger werkte en over het moment waarop hij te weten kwam dat zijn vader en zijn grootvader werden vermoord door de taliban.

Het loutere feit dat verzoeker met de voormelde tegenstrijdigheden niet werd geconfronteerd, doet op zich verder geenszins afbreuk aan het bestaan van deze tegenstrijdigheden. Het vaststellen van dergelijke inconsistenties en tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. In zoverre verweerder verzoeker overeenkomstig artikel 17, § 2 van het PR CGVS moet confronteren met de tegenstrijdigheden die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld, dient dan ook te worden opgemerkt dat deze bepaling slechts in de verplichting voorziet om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker ruimschoots de kans had om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige uitleg te verstrekken omtrent en een verklaring te bieden voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en voor de hierin aangehaalde inconsistenties en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Hij heeft de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen daarenboven benut.

De vaststelling dat zijn verklaringen niet kunnen worden gerijmd met de beschikbare landeninformatie, laat verzoeker daarenboven geheel ongemoeid.

Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de concrete, door verzoeker ten berde gebrachte asielmotieven.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar (informatie over) de situatie voor (familieleden van) personen die werkzaam waren voor het voormalige Afghaanse regime verder niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon en situatie. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

In zoverre verzoeker daarnaast aanhaalt dat hij zou vrezen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden geïdendeerd of vervolgd omdat hij reeds enige tijd in Europa verblijft, alhier een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en daardoor verwesterd is of als dusdanig riskeert te worden gepercipieerd, dient, na lezing van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, verder te worden opgemerkt dat verweerder in diens aanvullende nota op geheel gerechtvaardigde wijze aangeeft:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar

Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

De Raad treedt verweerder in deze analyse dan ook bij en is van oordeel dat uit de in casu voorliggende en beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven Afghanistan te hebben verlaten en enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan, alsmede dat het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond individueel en in concreto aannemelijk moet worden gemaakt.

Verzoeker blijft op dit vlak echter kennelijk in gebreke. Er kan, in tegenstelling met wat verzoeker middels een verwijzing naar algemene landeninformatie tracht te laten uitschijnen, geenszins worden gesteld dat er in hoofde van eenieder die aangeeft Afghanistan te hebben verlaten, afwezig te zijn geweest uit Afghanistan, enkele jaren in Europa te hebben verbleven en alhier te hebben geleefd zou kunnen of moeten worden besloten tot het bestaan van dermate verregaande, ingrijpende en blijvende veranderingen dat er bij een terugkeer naar of verblijf in Afghanistan sprake zou zijn van (gepercipieerde) verwestering die van zulke aard is dat deze zou uitmonden in of kunnen leiden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker toont in concreto voorts op generlei wijze aan dat, op welke vlakken en in welke mate zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn verblijf in Europa hem als persoon zouden hebben veranderd en op welke wijze dit zich concreet zou uiten. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat of waarom het voor hem persoonlijk onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich (opnieuw) te conformeren aan de heersende maatschappelijke gebruiken en normen in zijn voorgehouden land en regio van herkomst. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing immers op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde dagelijks zorgde voor het vee van uw familie, dagelijks speelde met de kinderen van jullie burens, eens per week met uw vader naar de bazaar ging om boodschappen te doen, en regelmatig op bezoek ging bij uw ooms en tantes in andere dorpen (CGVS II, p. 18). Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit het district Sherzad in de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen. U verklaarde dat de overheid in uw district enkel aanwezig waren in het districtscentrum. Alle dorpen waren volgens u onder controle van de taliban en in uw dorp waren alle mensen bij de taliban (CGVS, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee jaar en vijf maanden in België, totaal vervreemd

zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer. U verklaarde dat uw broers en zussen bij uw maternale oom in Farmi Hada, Jalalabad wonen (CGVS II, p. 19). U belt een keer per week met uw oudste zus en maternale oom. Daarnaast heeft u ook nog een groot aantal paternale en maternale ooms en tantes die nog altijd in uw regio van herkomst wonen, met wie u regelmatig in contact stond toen u nog in Afghanistan woonde (CGVS II, p. 18-19). U kunt zich desgevallend bij hen informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

U haalt aan dat u in België voltijds werkt bij een bedrijf dat autoruiten maakt (CGVS II, 5-6). Toen u net in België was, volgde u twee maanden lang een cursus Nederlands in uw opvangcentrum. U schreef zich in voor een verdere cursus Nederlands maar kreeg nog geen antwoord van de school (CGVS II, p. 5). Verder gaat u naar de sportschool en spendeert u tijd met vrienden. U haalde geen andere bezigheden aan (CGVS II, 6). Bovenstaande integratieinspanningen beperken zich heden tot hetgeen redelijkerwijze kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft. Er kunnen hieruit op zich dan ook geen persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen worden afgeleid waardoor u ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden beschouwd. Bovendien heeft u, naast de twee Afghaanse collega's met wie u samenwoont, volgens uw eigen verklaringen weinig contact met andere mensen in België (CGVS II, p. 7). U verklaarde ook Belgische vrienden te hebben uit het opvangcentrum (CGVS II, p. 6). Het blijkt echter te gaan om medewerkers van uw opvangcentrum, met wie u enkel contact heeft als u op bezoek gaat naar het centrum (CGVS II, p. 7). Ook met uw collega's heeft u enkel contact op uw werk. U legde een vijftal steunbrieven voor om uw activiteiten in België te staven (CGVS II, p. 24). In de brieven staat enkel dat u zich respectvol heeft gedragen in uw opvangcentrum en op uw werk. Bijgevolg kunnen de brieven niet aantonen dat uw activiteiten of verblijf in België u problemen zou opleveren bij terugkeer. Gevraagd of de brieven op enige manier verband houden met eventuele problemen bij terugkeer naar Afghanistan, zei u zelf eveneens dat dit niet het geval was (CGVS II, p. 24). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u, mede door het feit dat u naar eigen zeggen zo goed als alleen maar contact heeft met uw Afghaanse huisgenoten, nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij poneert dat hem inzake het voorgaande geen vragen zouden zijn gesteld, dient te worden vastgesteld dat dit een loutere en aperte miskenning vormt van de inhoud van zowel de notities van het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS als de inhoud van de bestreden beslissing. Door boudweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te poneren dat hij duidelijk verwesterd zou zijn, zichzelf een Westerse (kleding-)stijl heeft aangemeten, respect heeft voor alle religies, samenleeft met mensen van verschillende nationaliteiten en geslachten, volledig geïntegreerd zou zijn, zich de westerse waarden en normen heeft eigengemaakt en een Facebookprofiel heeft, doet verzoeker aan de voormelde, concrete, op zijn eigen verklaringen gebaseerde motieven verder hoegenaamd geen afbreuk. Overigens kan worden opgemerkt dat dit Facebookprofiel door verzoeker eenvoudigweg kan worden verwijderd vooraleer hij terugkeert naar Afghanistan. Ook de bijkomende stukken die verzoeker in dit kader aanreikt in zijn aanvullende nota zijn geenszins van zulke aard dat zij een ander licht kunnen werpen op het voorgaande. Uit deze stukken kan slechts worden afgeleid dat verzoeker zijn professionele activiteiten in België heeft verdergezet, daarbij een goede werkhouding vertoont, zich heeft aangemeld voor een cursus Nederlands als tweede taal en alsnog zou hebben besloten om enkele activiteiten te voeren met andere mensen buiten zijn werk en buiten het

opvangcentrum. Hieruit kan hoegenaamd niet worden afgeleid dat er in hoofde van verzoeker sprake zou zijn van het bestaan van dermate verregaande, ingrijpende en blijvende veranderingen dat er bij een terugkeer naar of verblijf in Afghanistan sprake zou zijn van (gepercipieerde) verwestering die van zulke aard is dat deze zou uitmonden in of kunnen leiden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker geeft gelet op het voorgaande *in concreto* geenszins blijk van persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en verzoeker toont geenszins aan dat of waarom het voor hem onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich, dit eventueel met de nodige hulp en ondersteuning van zijn aldaar aanwezige netwerk, (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Verzoeker toont derhalve niet aan dat het loutere gegeven dat hij bij een reis naar en een verblijf in Afghanistan terug bepaalde aanpassingen zou moeten doorvoeren (zoals op het vlak van zijn (kleding)stijl) in zijn hoofde zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van verzoeker bijgevolg worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert alvorens zich te begeven naar zijn land en zijn regio van herkomst. Verzoeker brengt gelet op het voorgaande dan ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een reis naar en verblijf in zijn land van herkomst als verwesterd of ongelovig zou worden gepercipieerd; laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Derhalve kan niet worden aangenomen dat de loutere afwezigheid van verzoeker uit Afghanistan en zijn verblijf in Europa in zijn hoofde een dermate verhoogd risico met zich zouden brengen dat hij op grond hiervan aanspraak kan maken op internationale bescherming.

De overige door verzoeker neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoeker gewag maakt van de originelen van twee dreigbrieven en een briefomslag die zouden zijn neergelegd, verzoeker nooit eerder gewag maakte van door hem ontvangen of neergelegde dreigbrieven en dat de voormelde stukken zich niet in het administratief dossier bevinden. Bijgevolg kan worden aangenomen dat ook deze passage in het verzoekschrift werd opgenomen door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat en wordt hiermee verder geen rekening gehouden. Deze vaststelling klemmt nog des te meer daar verzoekers advocaat ook reeds in het vorige verzoekschrift ten onrechte zulke passage opnam en in het voormelde arrest van de Raad werd gewezen op deze onzorgvuldigheid.

Wat betreft de taskara's van verzoeker, diens vader en diens grootvader, dient voorts te worden opgemerkt dat deze documenten, te meer nu verzoeker zoals reeds hoger bleek na aankomst in Europa herhaald en kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn identiteit, de nodige bewijswaarde ontberen. Dit geldt nog des te meer nu uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals taskara's en dat dergelijke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Hoe dan ook kunnen de voormelde taskara's hoogstens een begin van bewijs vormen voor verzoekers heden voorgehouden identiteit en herkomst.

Ten aanzien van de identiteitskaart van de persoon van wie verzoeker beweert dat het zijn paternale oom is, gelden dezelfde bemerkingen. Uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals deze identiteitskaart en dat dergelijke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Bovendien wordt dit stuk slechts neergelegd in de vorm van een kopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, ontbeert dit stuk aldus bewijswaarde.

De afdrukken van foto's van de werkzaamheden van verzoekers zelfverklaarde oom en van deze persoon en verzoeker in Turkije, ontberen ook iedere bewijswaarde. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat zowel dergelijke afdrukken als zulke foto's eenvoudigweg kunnen worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Ook bevatten zulke foto's slechts een momentopname en kunnen deze op eenvoudige wijze worden geënsceeneerd. Als dusdanig vormen deze foto's bijgevolg geen bewijs voor de beweerdde beroepsactiviteiten van de hierop afgebeelde persoon en vormen deze evenmin een bewijs voor de zelfverklaarde familieband tussen verzoeker en deze persoon.

De afdruk van een screenshot van een overleden persoon kan evenmin een ander licht werpen op hetgeen voorafgaat. Vooreerst blijkt uit deze screenshot niet wie de hierop afgebeelde persoon is. Indien al aangenomen zou kunnen worden dat het verzoekers moeder betreft, dan nog dient te worden opgemerkt dat deze screenshot geen informatie bevat die afbreuk zou kunnen doen aan het voorgaande.

Wat betreft de foto's die volgens verzoeker zouden zijn genomen vanuit zijn woning, dient te worden opgemerkt dat deze foto's geen elementen of informatie bevatten die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

De steunbrieven bevatten tot slot evenmin enig gegeven dat afbreuk zou kunnen doen aan het voorgaande. In deze brieven wordt, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, immers slechts aangegeven dat verzoeker zich in België, zoals van hem overigens mag worden verwacht, respectvol zou gedragen.

De briefomslag werd verstuurd vanuit Pakistan en bevat geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.11. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan verder dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij op grond van deze motieven in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op grond van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, dient verder te worden vastgesteld dat verweerder in diens aanvullende nota inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan geheel terecht doet gelden:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara’s. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bremmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting."

De Raad treedt verweerder in deze analyse dan ook volledig bij. Uit het geheel van de actueel voorliggende landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers in het hele land sterk zijn afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Op grond van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie en rekening houdende met hetgeen reeds hoger werd vastgesteld aangaande de door verzoeker ten berde gebrachte asielmotieven (waaronder zijn voorgehouden concrete problemen, zijn voorgehouden (gepercipieerde) verwestering en zijn verblijf in Europa), dient dan ook te worden besloten dat er in Afghanistan in het algemeen en in verzoekers regio van herkomst in het bijzonder actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het tegendeel op generlei wijze aan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.12. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.13. Gelet op het voorgaande toont verzoeker verder niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet op dienstige wijze beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.14. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze *“De zorgvuldigheidsplicht”* en het *“algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van zorgplicht” in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.15. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend vijftientig door:

J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT